

از خواندن تا فهمیدن

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: لوقا ۲۴: ۲۵ تا ۲۷؛ دوم پطرس ۳: ۱۱ تا ۱۳؛ یونس ۳: ۳ تا ۱۰؛ اعداد ۱۴: ۳۴؛ دانیال ۹: ۲۳؛ ۱۰: ۱۱، ۱۲.

آیه حفظی: « فیلیپس به سوی ارابه پیش دوید و شنید که خواجه سرای حبشی کتاب اِشعیای نبی را می‌خواند. پس به او گفت: آیا آنچه می‌خوانی، می‌فهمی؟ » (اعمال ۸: ۳۰).

کلیسای ما از میان صفحات کتاب دانیال متولد شد، این موضوع مطالعه ما برای این سه ماهه است. همانطور که شروع به مطالعه می‌کنیم، باید نکات زیر را در سراسر مطالعه دروس به عنوان یک الگوی راهنما در ذهن داشته باشیم. اولاً، باید همیشه به یاد داشته باشیم که مسیح، کانون کتاب دانیال است، همانطور که او اساس کل کتاب مقدس است.

دوماً، کتاب دانیال به گونه ای تنظیم شده است که حُسن و جمال ادبی را نشان داده و به ما کمک می‌کند که تمرکز اصلی آن را درک کنیم.

سوم اینکه، لازم است تا فرق بین نبوت های کهن و آخر الزمانی را درک کنیم. این موضوع به ما در تشخیص فرق بین نبوت های دانیال و دیگران مانند اشعیا و عاموس و ارمیا کمک می‌کند.

چهارم، همانطور که ما پیشگویی های زمان دانیال را مطالعه می‌کنیم، باید درک کنیم که طرح کلی نبوت های دانیال برای طولانی مدت زمان بندی شده و بر اساس قاعدهٔ سال - روز محاسبه شده اند.

پنجم، باید تاکید کنیم که کتاب دانیال نه تنها حامل اطلاعات نبوتی است، بلکه بطور شگرفی با زندگی شخصی ما مرتبط می‌باشد.

درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۱۴ دی - ۴ January آماده شوید.

مسیح: کانون کتاب دانیال

لوقا ۲۴: ۲۵ تا ۲۷؛ یوحنا ۵: ۳۹؛ و دوم قرنیتیان ۱: ۱۹، ۲۰ را بخوانید. چگونه مسیح در کانون کلام خداوند قرار دارد؟

در مورد اینکه مسیح محور و اساس کلام خداوند است، شکی نیست، و این شامل کتاب دانیال هم می‌شود. برای مثال: باب ۱، گرچه به صورت محدود و ناقص نشان می‌دهد، تجربه دانیال مشابه کار مسیح است، کسی که آسمان را برای زندگی در این جهان گناهکار و برای مقابله با قدرت های تاریکی رها کرد. علاوه براین، به دانیال و یارانش از آسمان حکمت و خرد مسیح برای مواجهه با چالش های فرهنگی بابلیان اعطا میشود. در باب ۲، تصویر زمان آخر مرتبط با آخرت شناسی، بصورت سنگی نشان داده شده که همان پادشاهی مسیح است که در نهایت جایگزین تمام پادشاهی های جهان خواهد شد. در باب ۳، آشکار می شود که مسیح با خادمین وفادار خود در کوره آتش گام برمی دارد. باب ۴، نشان می دهد خدا نبوکدنصر را از دوران پادشاهیش برای یک دوره زمانی که پادشاه بتواند « قوانین آسمانی » (دانیال ۴: ۶) را درک کند، عزل می کند. عبارت « قوانین آسمانی » به ما یادآوری می کند که مسیح به عنوان « پسر انسان » (دانیال ۷: ۱۳)، به سلطنت و پادشاهی می رسد، همانطور که در دانیال باب ۷ شرح داده شده است. باب ۵، مرگ بلشصر و سقوط بابل بوسیله پارسیان را شرح می دهد در حینی که در عیش شبانه به فسق و فجور می پرداختند. این مطلب شکست شیطان و نابودی بابل در زمان آخر بوسیله مسیح و فرشتگان او را پیشگویی می کند. باب ۶، توطئه علیه دانیال را به شیوه ای همانند اتهامات دروغین بیان شده علیه مسیح بوسیله کاهنان اعظم را نشان می دهد. علاوه براین، سعی و تلاش داریوش به عنوان پادشاه برای نجات دادن دانیال، بیهوده بود همانطور که تلاش پیلطس برای نجات مسیح عبث بود (متی ۲۷: ۱۷ تا ۲۴). باب ۷ نشان می دهد که مسیح به عنوان پسر انسان، سلطنت و پادشاهی خود را با اتکا بر مردمش بنا می کند. باب ۸، مسیح را به عنوان کاهن اعظم حرم مطهر (قدس) آسمانی نشان می دهد. باب ۹، مسیح را به عنوان قربانی فداکار، کسی که مرگ او مهر تأییدی بر عهد دوباره بین خدا و امتش را توصیف می کند. و باب های ۱۰ تا ۱۲ مسیح را به عنوان میکائل، فرمانده کل معرفی می کند، کسی که با نیروهای شرارت مبارزه می کند و امت خدا را پیروزمندانه حتی از مرگ نجات می دهد.

بنابراین، در مد نظر داشته باشید که مسیح کانون و اساس کتاب دانیال است. در هر باب از کتاب، تجربه و یا ایده ای وجود دارد که به مسیح اشاره می کند.

در میان کشمکش‌ها، سختی‌ها و یا حتی زمانهای شادی و کامیابی، چگونه می‌توانیم یاد بگیریم که مسیح را در کانون زندگی خود حفظ کنیم؟ چرا اینقدر مهم است که این کار را انجام دهیم؟

دوشنبه

۹ دی

ساختار کتاب دانیال

ترتیب بخش آرامی زبان کتاب دانیال باب‌های ۲ تا ۷ (بخش‌هایی از کتاب دانیال به زبان آرامی)، ساختار زیر را نشان می‌دهند که کمک می‌کند تا پیام اساسی و اصلی این بخش و کل کتاب تقویت و به آن قدرت بخشیده شود:

۱. رویای نبوکدنصر در مورد چهار پادشاهی (دانیال ۲)
۲. خداوند دانیال و همراهانش را از کوره آتشین نجات می‌دهد (دانیال ۳)
۳. داوری بر نبوکدنصر (دانیال ۴)
۴. داوری بر بلشصر (دانیال ۵)
۵. خداوند دانیال را از چاه شیران نجات می‌دهد (دانیال ۶)
۶. رویای دانیال درباره چهار پادشاهی (دانیال ۷)

این نوع آرایش ادبی با برجسته‌تر کردن موضوع اصلی، آن را در کانون ساختاری قرار می‌دهد که در این خصوص شامل (دانیال باب‌های ۴ و ۵) می‌شود: خداوند مقام پادشاهی نبوکدنصر را (بطور موقت) و از بلشصر (بطور دائم) گرفت. بنابراین، باب‌های ۲ تا ۷ بر حاکمیت مطلق خداوند بر پادشاهان زمین تاکید می‌کند، زیرا که او آنها را منصوب و معزول می‌کند.

یکی از مؤثرترین روش‌های انتقال پیغام به صراحت، تکرار آن است. بطور مثال، خدا به فرعون دو رویا در مورد آینده مصر داد (پیدایش ۴۱: ۱ تا ۷). در رویای اول، هفت گاو فربه و چاق توسط هفت گاو لاغر بلعیده شدند. در رویای دوم، هفت خوشه پر از دانه‌های گندم رسیده توسط هفت خوشه نازک و خشکیده خورده شدند. هر دو رویا به نقاط مشترکی اشاره می‌کنند: بعد از ۷ سال سعادت و حاصلخیزی، ۷ سال خشکسالی و کمیابی در پی خواهد بود. خداوند در کتاب دانیال نیز از شیوه تکرار استفاده می‌کند. در اینجا چهار چرخه نبوی وجود دارد، که تکراری کلی از یک ساختار اصلی هستند. در نهایت، این ساختار نشان دهنده حاکمیت نهایی خداوند بر ما است. اگرچه هریک از طرح‌های کلی نبوی بینش متمایز و متفاوتی را بازگو می‌کنند، اما همه آنها با هم، دوره مشترکی از تاریخ را پوشش می‌دهند، که از زمان (دانیال) نبی تا انتهای زمان ادامه می‌یابند، همانطور که نمودار زیر آن را نشان می‌دهد.

دانیال ۲	دانیال ۷	دانیال ۸، ۹	دانیال ۱۰ - ۱۲
بابل	بابل		
ماد - فارس	ماد - فارس	ماد - فارس	ماد - فارس
یونان	یونان	یونان	یونان
روم	روم	روم	روم
پادشاهی خدا برقرار می‌شود	داوری آسمانی که به زمین نو منتهی می‌گردد	تطهیر قدس (حرم مطهر)	میکائیل قیام می‌کند

آیات زیر در خصوص چشم اندازه‌های بلند مدت پیش رو چه امید بزرگی به ما ارائه می‌کنند؟ دانیال ۲: ۴۴، مزامیر ۹: ۷ تا ۱۲، دوم پطرس ۳: ۱۱ تا ۱۳.

۱۰ دی

سه شنبه

نبوت‌های آخرالزمانی در کتاب دانیال

رویا‌های نبوی که در کتاب دانیال ثبت شده‌اند دارای ماهیت متفاوتی نسبت به اکثر پیغام‌های نبوی دارند که توسط دیگر انبیای عهد عتیق آورده شده‌اند. نبوت‌های دانیال متعلق به رده نبوت‌های آخرالزمانی هستند، در حالیکه اکثر نبوت‌های دیگر عهد عتیق متعلق به رده بندی پیشگویی‌های کهن می‌باشند. درک تفاوت اساسی بین این نوع نبوت‌ها برای درک صحیح نبوت کتاب مقدسی بسیار حیاتی می‌باشد. نبوت‌های آخرالزمانی ویژگی‌های خاصی را نشان می‌دهند که آنها را از پیشگویی‌های به اصطلاح کهن متمایز می‌سازد:

خواب‌ها و رویاها. خداوند در نبوت آخرالزمانی، عمدتاً از رویاها و خواب‌ها استفاده می‌کند تا پیام خود را به انبیا منتقل کند. در نبوت وابسته به عهد کهن، نبی «کلام خداوند» را دریافت می‌کند - که می‌تواند شامل رویاها باشد - بیانگر این است که با تغییرات جزئی در حدود ۱۶۰۰ بار در نبوت‌های عهد کهن اتفاق می‌افتد.

مکتب نمادگرایی ترکیبی. در حالی که در پیشگویی‌های عهد کهن، مقدار محدودی از نمادها وجود دارند، که عمدتاً شامل نمادهای واقعی در زندگی هستند؛ در نبوت آخرالزمانی خدا نمادها و تصویرهایی را نشان می‌دهد که در مأورای جهان واقعی انسانی هستند، مثلاً از حیوانات ترکیبی یا هیولاهایی با بال و شاخ استفاده می‌کند.

حق حاکمیت و سلطه مطلق الهی. بر خلاف نبوت‌های کلاسیک که تحقق کامل آن اغلب به پاسخ انسان به مفاد عهد خداوند با اسرائیل بستگی دارد، نبوت‌های مربوط به آخرالزمان غیرمشرط هستند. در نبوت‌های آخرالزمانی خداوند ظهور و سقوط امپراتورهای جهان را از روزگار دانیال تا پایان زمان به نمایش می‌گذارد. این نوع نبوت متکی به

پیشگویی و حاکمیت خداوند است و بدون دخالت و انتخاب های انسانی رخ می دهد.

یونس ۳:۳ تا ۱۰ را بخوانید. آیا این یک پیشگویی منتسب به عهد کهن، یا آخرالزمانی است؟ پاسخ خود را توجیه کنید. در مورد دانیال ۷:۶ چگونه است؟

بطور کلی دانستن انواع نبوت ها مانند نبوت عهد کهن و آخرالزمانی می تواند فایده و مزیت داشته باشد. اول، طرز نبوتها نشان می دهد که خدا از روش های مختلف برای سخن گفتن حقیقت نبوتی استفاده می کند (عبرانیان ۱:۱). دوم، چنین علمی به ما کمک می کند که زیبایی و پیچیدگی کتاب مقدس را بهتر درک کنیم. سوم، این دانش همچنین به ما در تفسیر نبوت های کتاب مقدس به شیوه هایی که با شهادت کل کتاب مقدس مطابقت داشته باشد، کمک می کند و بدرستی « کلام حقیقت » را توضیح می دهند (دوم تیموتائوس ۲: ۱۵).

بر اساس عباراتی همچون هوشع ۳:۴، ۵؛ عاموس ۸: ۱۱؛ و زکریا ۹: ۱؛ امروزه برخی از مسیحیان انتظار وقایع نهایی تاریخ جهان را در خاورمیانه دارند. چه چیزی در این تفسیر اشتباه است؟ چگونه دانستن فرق بین نبوت های عهد کهن و آخرالزمانی می تواند به ما کمک کند تا این موضوع را روشن کنیم؟

چهارشنبه

۱۰ مهر

زمان بندی خداوند

ملزم هستیم تا مفهوم مهم دیگری را نیز در حینی که کتاب دانیال را مطالعه می کنیم در نظر بگیریم، و آن نزدیک بودن روایت تاریخ نویس به نبوت آخرالزمان است. همچنین این نزدیکی به عنوان یک مسئله تاریخی شناخته می شود، و می تواند بهتر درک شود اگر با دیدگاه های مخالف: ۱. [پرتریزم] نهضتی که اعتقاد دارد که تمامی پیشگوئی ها به اتمام رسیده، ۲. [فیوچریزم] نهضتی که اعتقاد دارد که پیشگوئی ها در آینده به وقوع خواهد پیوست و ۳. [ایدیالیزم] نهضت کمال گرایی مقایسه گردد.

[پرتریزم]، گرایش دارد تا حوادث اعلان شده در کتاب دانیال را به عنوان چیزی که در گذشته رخ داده اند ببیند. [فیوچریزم] در مقابل ادعا می کند که چنین پیشگویی هایی در آینده به وقوع خواهند پیوست.

[ایدیالیزم] به نوبه خود، معتقد است که نبوت های آخرالزمانی سمبل هایی از واقعیت های کلی روحانی بدون هیچ منبع خاص تاریخی هستند.

در مقابل تاریخگرایی معتقد است که خداوند در پیشگویی های آخرالزمانی، از زمان نبی تا زمان آخر، یک تسلسل تاریخی بدون وقفه را نشان می دهد. همانطور که ما کتاب دانیال

را مطالعه می‌کنیم، می‌بینیم که هر الهام مهم در کتاب (دانیال ۲، ۷، ۸، ۱۱) این طرح کلی تاریخی را از دیدگاه‌های مختلف و با جزئیات جدید تکرار می‌کند. پیشگامان ادونتست، شامل الِن جی وایت، پیشگویی‌های دانیال و مکاشفه را از منظر تاریخ گرائی آن درک کردند.

اعداد باب ۱۴: ۳۴ و حزقیال ۴: ۵، ۶ را بخوانید. در زمان نبوی «روز» معمولاً نشان دهنده چیست؟

همانطور که کتاب دانیال را مطالعه می‌کنیم، باید همچین در نظر داشته باشیم که زمان نبوی براساس اصل سال - روز سنجیده می‌شود. بدین معنا که روز در نبوت معمولاً مساوی با یک سال در زمان واقعی تاریخ است. بنابراین، برای مثال، نبوت ۲,۳۰۰ شبانه و روز باید به معنای ۲,۳۰۰ سال (دانیال ۸: ۱۴) به حساب آید. به همین ترتیب، نبوت ۷۰ هفته باید ۴۹۰ سال (دانیال ۹: ۲۴ تا ۲۷) درک شود.

این مقیاس زمانی به نظر می‌رسد به علت برخی از دلایل آشکار صحیح باشد. (۱) از آنجا که رویاها نمادین هستند، زمان‌هایی که نشان داده شده هم باید نمادین باشند. (۲) همچنین اتفاقات برملا شده در دراز مدت، حتی در برخی موارد تا «زمان آخر» طول می‌کشد تا آشکار شوند، فاصله زمانی مربوط به این نبوتها باید بر این اساس تفسیر شده باشد. (۳) اصل سال - روز بوسیله کتاب دانیال تأیید می‌شود. یک مثال واضح از نبوت ۷۰ هفته منشاء می‌گیرد، که مدت زمان آن از روزهای پادشاهی داریوش تا آمدن عیسی به عنوان مسیح است. بنابراین، واضح‌ترین و صحیح‌ترین راه برای درک دوره‌های زمانی نبوت در کتاب دانیال این است که آنها براساس اصل سال - روز تفسیر شوند.

برخی از دوره وقوع نبوتها صدها و حتی هزاران سال را دربر می‌گیرد. چه چیزی را این باید به ما در مورد صبوری و شکیبائی یاد بدهد؟

۱۱ مهر

پنجشنبه

ارتباط دوران معاصر با دانیال

اگرچه کتاب دانیال بیش از ۲,۵۰۰ سال پیش نوشته شده، این کتاب عمیقاً مرتبط به قوم خدا در قرن ۲۱ باقی مانده است. ما باید به سه بخش در کتاب دانیال که می‌تواند به ما مرتبط باشد، توجه کنیم.

خداوند بر زندگی ما حاکمیت دارد. حتی زمانی که همه چیز درست به نظر نمی‌رسد، خداوند همچنان بر زندگی ما حاکم است و از طریق اعمال متغیر بشری کار می‌کند، تا بهترین‌ها را برای فرزندان‌شان فراهم کند. تجربه دانیال از بابل مشابه تجربه یوسف در مصر و اِسْتِر در سرزمین پارس است. این سه جوان در کشورهای بیگانه و تحت سلطهٔ

قدرت قاطع و نیرومند ملت های بت پرست اسیر بودند. با یک مشاهده سطحی ممکن است به نظر برسد که آنها ناتوان و خداوند آنان را به فراموشی سپرده است. بهرحال، خدا به آنان قوت و قدرت بخشید و از آنها به روش قدرتمندی استفاده کرد. در مواجهه با آزمایشات، عذاب ها، مصیبت ها، و مخالفت ها می توانیم به گذشته و آنچه که خدا برای دانیال، یوسف و اِسْرَ انجام داده نگاه کنیم. ما می توانیم مطمئن باشیم که خداوند همچنان خدای ماست، و حتی در میان محنت ها و وسوسه هایمان ما را رها نمی کند. خدا مسیر تاریخ را هدایت می کند. گاهی اوقات ما احساس می کنیم، ما با یک دنیای مغشوش و بی هدف که پر از گناه و خشونت است سر و کار داریم. اما پیام دانیال این است که خدا بر جهان حاکم است و همه چیز را تحت کنترل دارد، در هر فصلی از کتاب دانیال این پیغام آشکار می شود، که خداوند روند تاریخ را تحت کنترل دارد و هدایت می کند. همانطور که اِلن جی وایت می گوید: « در وقایع تاریخ بشر، رشد ملتها، ظهور و سقوط امپراتوریا به نظر می رسد که وابسته به اراده و توانایی انسان است، به نظر می رسد شکل گیری حوادث تا حد زیادی بوسیله قدرت، جاه طلبی و غرور او مقرر شده است. اما کلام خدا این پرده را کنار می کشد و ما شاهد، پس پرده و ماورای آن می شویم و از طریق همه بازی ها و تلاطم های منافع بشری و قدرت و تمایلات انسانی، عوامل آن رحیم یگانه در سکوت و صبورانه مشاوره های خود را براساس اراده خدا انجام میدهند.». - تعلیم و تربیت، صفحه، ۱۷۳.

خداوند خود برای زمان آخر، الگویی را فراهم می کند. دانیال و دوستانش به عنوان بازیگران الگوهای زندگی، در جامعه ای که اغلب جهان بینی متفاوت با کتاب مقدس را دارد بکار می روند. هنگامی که ایمان آنها تحت فشار برای سازش و مصالحه قرار گرفت و امتیاز آن باید به نظام بابلیان نسبت داده شود، در جایی که می توانست به معنای انکار تعهد آنان نسبت به خدا باشد، آنها به کلام خداوند وفاوار ماندند. تجربه آنان در وفاداری و تعهد مطلق به خدا باعث تشویق است در هنگامی که ما با مخالفت و حتی به خاطر انجیل با جفا مواجه هستیم. در عین حال، دانیال نشان می دهد که این امکان وجود دارد که بشود با دولت و جامعه همکاری کرد و به خداوند متعال هم متعهد ماند.

دانیال باب ۹: ۲۳؛ دانیال باب ۱۰: ۱۱، ۱۲؛ و متی باب ۱۰: ۲۹ تا ۳۱ را بخوانید.
این آیات در مورد خواست خداوند در چالش های شخصی ما چه می گویند؟

اندیشه هایی فراتر: « کتاب مقدس برای راهنمایی همه کسانی که آرزوی آشنایی با خالق خود را دارند، طراحی شده است. خداوند به انسان کلام مسلم و محقق نبوت را داد، فرشتگان و حتی خود مسیح آمدند تا به دانیال و یوحنا چیزهایی را که باید عنقریب بیابند و عملی شوند را بشناسانند. این مسائل مهم که به نجات و رستگاری ما

مرتبط بودند نباید در پوشش راز و رمز باقی می ماندند. آنها به گونه ای بیان نشدند که برای جستجوگریان صادق حقیقت غامض و گمراه کننده باشند. پس خداوند بوسیله حبقوق نبی گفت: « آنچه را که در رویا به تو نشان می دهدم به طور آشکار و خوانا بر لوحی بنویس تا هرکسی بتواند با یک نگاه آن را بخواند » (حبقوق ۲: ۲). کلام خداوند برای همه کسانی که با قلبی پر از دعا آنرا مطالعه کنند ساده و قابل درک و فهم است. هر روح صادق مبدل به نور حقیقت خواهد شد. « نور خدا بر مردمان صالح می تابد و شادمانی نصیب نیکوکاران می گردد » (مزمور ۹۷: ۱۱). و کلیسا نمی تواند در قدوسیت رشد کند، مگر اینکه اعضای آن صادقانه به دنبال کشف حقیقت باشند همانطور که در پی یافتن گنج پنهان هستند. *الِن جی وایت*، نبرد عظیم، صفحات ۵۲۱، ۵۲۲.

« تاریخ دانیال و یارانش را مطالعه کنید. اگرچه زندگی در جایی که آنها بودند، در هر سویش با وسوسه خودستایی همراه بود، آنها در زندگی روزمره خداوند را ستایش و تحسین کردند. آنها مصمم به اجتناب از همه بدی ها بودند. آنها حاضر نشدند خود را در مسیر دشمن قرار دهند. و خداوند با برکات غنی، پاداش و فوایداری پایدار آنها را داد. » *الِن جی وایت*، Manuscript Releases [شماره ۲۲۴]، جلد ۴، صفحات ۱۶۹، ۱۷۰.

سؤالاتی برای بحث

۱. همانطور که کتاب دانیال را مطالعه می کنیم، یک نیروی قوی به ما منتقل می شود. خداوند نه تنها بر همه ملتها حاکمیت و تسلط دارد بلکه همچنین با هر کدام از ما، دقیقاً آشنا است. به عنوان مثال، همانطور که ما در دانیال باب ۲ خواهیم دید، خدا قادر بود به پادشاه بت پرستان رویایی بدهد. خدا خیلی به ما نزدیک است و قادر است تا رویایی را در ذهن فردی بگذارد که در خواب است و درک این موضوع برای در ذهن ما نمی گنجد. و هم زمان همانطور ما خواهیم دید، ماهیت رویا نشان می دهد که خدا در نهایت حتی امپراتوری های بزرگ جهان را تحت کنترل دارد و می داند که چگونه همه چیز پایان می یابد. چه تسلی و امیدی را می توانیم از این تصاویر حقیقی برای خود ترسیم کنیم؟ همزمان شما چگونه احساس می کنید اگر بدانید، خداوند آنقدر نزدیک است که حتی افکار شما را کاملاً می داند؟ در این زمینه، چرا وعده صلیب بسیار مهم است؟

۲. در کلاس در مورد تفاوت بین پیشگویی عهد کهن و آخرالزمانی صحبت کنید. چه مثال های دیگری می توانید از هر دو در کتاب مقدس پیدا کنید؟